

14) Եկեղեցւոյ հայրերը ինչպէ՞ս կը մեկնաբանեն Յիսուսի մկրտութեան դրուագը:

Հինգերորդ, երեսնամեայ կը մկրտուէր, քանզի ոչինչ զինք կը տազնապեցնէր շտապելու մկրտութեան, որովհետեւ ճիշդ ինքն էր չարչարանքներու տնօրինողը, ինչպէս ժամանակ... : Իսկ Տէրը գիտեր իր մահուան ստոյգ ժամանակը, այդ պատճառով ալ մնաց մինչեւ երեսուն տարեկան եւ յետոյ մկրտուեցաւ:

Վեցերորդ, Քրիստոս կը պատրաստուէր մկրտութենէն յետոյ օրէնքը լրացնել եւ կրկին լուծարել, ուստի սպասեց մինչեւ երեսուն տարեկան, որովհետեւ այդ տարիքին մեր բնութիւնը կարող է մեղքերու բոլոր գործերը կատարել:

Եօթերորդ, երեսնամեայ մկրտուելով ուզեց մեզի ցոյց տալ, որ ինչպէս երեսնամեան կատարեալ է տարիքով, այնպէս ալ վերատին ծնունդը մկրտութեամբ մարդուն կատարեալ կը դարձնէ տեսանելի հասակով...:

Ութերորդ, մինչեւ երեսուն տարեկան դառնալը յայտնապէս ցոյց չտրուաւ, թէ ով էր...: Արդ, այս մեծագոյն խորհուրդներուն պատճառով Քրիստոս կը մկրտուի երեսուն տարեկանին մեզի տալով սրբարար ջուրն ու կենդանարար հոգին. եւ որովհետեւ մարդը մարմին է եւ հոգի, ան երկու տեսակ մաքրութիւն տուաւ՝ ջուրէն եւ հոգիէն, որպէսզի նորոգէ հոգին, որ Աստուծոյ պատկերն է եւ նմանութիւնը, իսկ ջուրը՝ Ս. հոգիի շնորհքով մարմինը մաքրէ մեղքերէն:

ԱՂԱՆԴԱԴՈՐԱԿԱՆ
ՇՈՐԺՈՒՄՆԵՐ

ԲԱՍԸԼԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ
ՀԱՄԱՌՕՏ ՊԱՏՄԱԿԱՆԸ
10. ԴԱՏԱՍՏԱՆԻ ՕՐ ԵՒ ՀԱՏՈՒՑՈՒՄ

Սակայն Աստուածաշունչը կ'ըսէ. «Ինք [Աստուած] օր մը սահմանեց, որուն մէջ աշխարհս արդարութեամբ պիտի դատէ այն մարդուն [Քրիստոսի] ձեռքով՝ որ որոշեց» (Գործք. 17.31):

Աստուածաշունչը ո՛չ միայն կը խօսի «Օր»-ուան մը մասին, այլ նաեւ «ատեան»-ի մը մասին, որ հազար տարի չի յուշեր, այլ մի անգամ ընդմիշտ կատարուելիք դատաստանական պահ մը, ինչպէս Քրիստոս ինք ալ ներկայացուց վերջին դատաստանի պահը (տե՛ս Մտթ. 25.31-46): Պօղոս առաքեալ այսպէս կը գրէ. «Ամէնքս ալ Քրիստոսի ատեանին առջեւ պիտի ներկայանանք, որպէսզի ամէն մէկը իր մարմնովը բրածներուն փոխարէնը առնէ՝ ինչ որ գործեր է, թէ՛ բարի եւ թէ՛ չար» (Բ.Կոր. 5.10): Հմմտ. Մտթ. 5.22: Հռոմ. 14.10:

Բ- Կ'ըսեն՝ թէ Դատաստանի Օրը հաշուետուութիւն չկա՛յ եւ պիտի չըլլայ: Բայց Քրիստոս կ'ըսէ. «Ձեզի կ'ըսեմ, թէ ամէն դատարկ խօսքի համար՝ որ մարդիկ կը խօսին, դատաստանի օրը հաշիւ պիտի տան» (Մտթ. 12.36):

Միրելի ընթերցող, ճՐԱԳ քերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՅԷ.

ՔՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՄ ՈՏԹԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԱ. ՏԱՐԻ ԿԻՐԱԿԻ, 19 ՕԳՈՍՏՈՍ 2018 ԹԻԻ 33

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ՍԱՏՈՒՄԾԱՆՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ
Առ. 11.30-12.4: Չք. 2.10-13: Բ. Կր. 6.16-7.1
ՅԻՍՈՒՄ ԲՐԻՍՏՈՍԻ ԱԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍՈՒ 1.39-56

Նոյն օրերուն, Մարիամ ճամբայ ելլելով՝ աճապարանքով գնաց Յուդայի լեռնային շրջանի քաղաքներէն մէկը: Հոն Չաքարիայի տունը մտնելով՝ Եղիսաբէթի ողջոյն տուաւ: Երբ Եղիսաբէթ Մարիամի ողջոյնը լսեց, իր որովայնին մէջ երեխան շարժեցաւ, եւ Եղիսաբէթ Սուրբ Հոգիով ներշնչուած՝ բարձրաձայն ըսաւ. «Կիներուն մէջ օրհնեալ ես դուն եւ օրհնեալ է զաւակը որ կը կրես որովայնիդ մէջ: Ի՛նչ երջանկութիւն, որ Տիրոջս մայրը ինձի կ'այցելէ, որովհետեւ երբ ողջոյնդ լսեցի, երեխաս ուրախութեամբ շարժեցաւ որովայնիս մէջ: Երանի՛ քեզի որ հաւատացիր, որովհետեւ Աստուծոյ կողմէ քեզի ըսուածները պիտի կատարուին»:

Մարիամ ըսաւ. «Տէրը պիտի գովաբանեմ. Միա հոգիս կ'որախանայ Աստուծով, իմ Փրկիչովս, որովհետեւ ան տեսաւ իր աղախինին հեգութիւնը: Ասկէ ետք բոլոր սերունդները երանի պիտի տան ինձի, քանի հոգօրն Աստուած ինձի համար մեծամեծ գործեր կատարեց. սուրբ է անունը անոր: Բոլոր ժամանակներուն մէջ ողորմութեամբ ան կը նայի աստուածավախ մարդոց վրայ: Իր բազուկով ան գորութիւն ցոյց տուաւ, ոչնչացուց հպարտները՝ իրենց բոլոր խորհուրդներով: Գահազրկեց արքաները եւ բարձրացուց խոնարհները: Անօրհները բարիքներով լիացուց, մինչ հարուստները դատարկաձեռն արձակեց: Պաշտպան եղաւ իր ծառային՝ Իսրայէլի, հաւատարիմ մնալով իր ողորմութեան, ինչպէս որ (խստացած էր մեր հայրերուն՝ Աբրահամի եւ անոր զաւակներուն):

(Մարիամ Եղիսաբէթի մօտ շուրջ երեք ամիս մնալէ ետք վերադարձաւ իր տունը):

ԱՌԱԿ ԳԼՈՒԽ Է.

Որդեա՛կ, պահէ՛ իմ թելադրութիւններս եւ պատուիրաններս հոգւոյդ մէջ դրոշմէ: Որդեա՛կ, պատուէ՛ Տէրը եւ գօրացի՛ր. բացի Տիրոջմէ ոչ ոքէ երկիւղ ունեցի՛ր: Որդեա՛կ, պահէ՛ իմ պատուիրաններս եւ դուն պիտի ապրիս. պահէ՛ թելադրութիւններս աչքիդ բիբիս պէս: Չանոնք մատներուդ կապէ եւ սրտիդ տախտակին վրայ արձանագրէ, ըսէ՛ իմաստութեան, որ բոլոր դառնայ քեզի. ծանօթացի՛ր գիտութեան, որպէսզի անոնք քեզ պահեն օտար եւ չար կնոջմէ, երբ ան իր խօսքերով կը փորձէ քեզ հրապուրել:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

Ս. ՅՈՎԱԿԻՄԻ ԵՒ ԱՆՆԱՅԻ

Յովակիմ եւ Աննա, պանծալի եւ գովելի, մարդացեալ հրեշտակներ են եւ պարծանք մաղկային ազգին: Անոնք Աստուծոյ կողմէ ընտրուեցան ծնողքը ըլլալու Աստուածորդիին ծնողքին, եւ իրական նախահայրը եւ նախամայրը տիեզերքի Փրկիչին:

Աստուած ուզեց, որ նախ Յովակիմ եւ Աննա անգաւակ մնան՝ որպէսզի ծերութեան եւ ամուսնեան մէջ հրաշագործէ անոնց հրաշալի գաւակ մը՝ սահմանուած իր Միածինը ծնելու:

Յովակիմ եւ Աննա բարեպաշտ, հաւատացեալ եւ միշտ Աստուծոյ ապաւինելով կ'աղօթէին: Օր մը աղօթքի ատեն Աստուծոյ հրեշտակը երեւցաւ Աննային եւ ըսաւ. «Աննա՛, Աննա՛, Աստուած լսեց քու աղօթքդ, եւ ահա պիտի յղանաս եւ պիտի ծնանիս մանուկ մը, եւ անոր անունը պիտի տարածուի համայն երկրի վրայ»:

Աննա ըսաւ. «Կենդանի է իմ Տէր Աստուածս: Եթէ գաւակ մը ծնանիմ, գայն Աստուծոյ պիտի ընծայեմ Սամուէլի մօր՝ Աննայի նման եւ իմ գաւակս ալ Աստուծոյ տաճարին պաշտօնեայ պիտի ըլլայ իր կեանքի բոլոր օրերուն»:

Աստուծոյ հրեշտակը անոր ամուսնին հետ եկաւ իր ընտանիքը. «Յովակիմ, Աստուած լսեց քու աղօթքդ: Գնա՛ տունդ: Քու կինդ Աննա պիտի յղանայ, եւ ձեզի եւ ամբողջ երկրին ցնծութիւն պիտի ըլլայ»:

Երբ լրացան օրերը, շնորհանունն Աննա ծնաւ իր մանուկը՝ շնորհալի դուստրը եւ անունը կոչեց Մարիամ, որ կը նշանակէ բարձրութիւն, տիրութիւն, լուսապայծառ, աստղ ծովու, եւ այլն, որոնք լաւ կը յարմարին մեր տիրամօր: Երբ մանուկը երեք տարեկան եղաւ, Յովակիմ եւ Աննա առին Մարիամը եւ տարին Տիրոջ տաճարը եւ ընծայեցին

Աստուծոյ ըստ իրենց ուխտին, եւ դրին զինք Աստուծոյ պաշտամունքին մէջ՝ ուրիշ կուսաններու հետ, որոնք կը բնակէին տաճարի կուսաստանին մէջ ըստ աւանդութեան, Մանուէլի դուստրին՝ Աննա մարգարէի դաստիարակութեան տակ:

Բայց քանի որ կոյսին տարիքը բաւարար չէր ուրիշներու հետ բնակելու համար, քանի որ տանին տունը եւ անբնութեամբ պահեն եւ երբ եօթը տարեկան ըլլայ՝ բերեն եւ դնեն նոյն կուսանոցին մէջ: Եւ այնպէս ըրին:

Այնուհետեւ Մարիամ որպէս հողեղէն Սերովքէ, եօթը տարի եւս ապրեցաւ կուսաններուն հետ եւ ապա, ըստ Աստուծոյ տնօրինութեան նշանուեցաւ Յովակիմ արդարի հետ եւ տասնհինգ տարեկանին ծնաւ անարատ կուսութեամբ աշխարհի Փրկիչը, Յիսուս՝ որդի Աստուծոյ:

Իսկ Աստուածածնի ծնողքը՝ Յովակիմ եւ Աննա, խոր ծերութեան մէջ կանչուեցան առ Աստուած:

Սովորական կարծիքը այն է, թէ Յովակիմ Աննայէն առաջ վախճանեցաւ, եւ Աննա արժանի եղաւ տեսնելու թո՛ղ Յիսուս Քրիստոսը աստուածորդին՝ մարմնապէս, եւ Փրկչի մանկութեան օրերուն վախճանեցաւ եւ թաղուեցաւ իր ամուսնին գերեզմանը՝ Գեթսեմանիի ձորին մէջ:

Յովակիմ եւ Աննա յատուկ տօն ունին, որ այս տարի կը գուգադիպի 21 Օգոստոսին:

ՈՎ ՏԵՐ
ՈՎ Տէր կասկած գերծ վստահութիւն մը տուր ինձի, որպէսզի բնաւ կասկած յառաջ չզգայ ներսիդիս Քեզի հանդէպ երբ տառապանքի ու նեղութեան կրակներէն կ'անցիմ: Ուժեղ հաւատք տուր ինձի, որպէսզի հաստատ մնամ կեանքի փոթորիկներուն դիմաց:

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏՆԵՐԸ

ԽԱՂԱՂՈՒԹԵԱՄԲ ԱՊՐԻԼ Որքան կարելի է ձեզի, ամէն մարդոց հետ խաղաղութիւն ունեցէք: (Յովմ. 12.18):

Մարդ մը, որ հարցեր կ'ունենար իր դրացիին հետ ջանաց խաղաղութեամբ լուծել կարգ մը հարցերը: Համոզուելով, որ կարելի պիտի ըլլար սիրով վերջ տալ ծագած դժուարութեանց, ան դիմեց օրէնքին: Բացատրելու համար իր տեսակետը, ան ըսաւ. «Լուրջ ջանք ըրի գործադրելու առաքեալին պատուէրը՝ խաղաղութիւն ունենալու մարդոց հետ, բայց անօգուտ: Շնորհակալ եմ Աստուծոյս անոր համար՝ որ ան չէ ըսած թէ խաղաղութեամբ պէտք է ապրիլ բոլոր մարդոց հետ կեանքի բոլոր պարագաներուն տակ: Աստուած այդպէս չ'ըսեր որովհետեւ զիտէ, թէ կարգ մը մարդոց հետ խաղաղութեամբ ապրիլ կարելի չէ»:

Դժբախտաբար շատեր իրենց կարելին ի գործ չեն դնել խաղաղութեամբ ապրելու համար: Տղայ մը հարցուց իր հօրը, թէ ինչպէ՞ս կը սկսին պատերազմները եւ հայրը այսպէս պատասխանեց. «Առաջին աշխարհամարտը սկսաւ երբ Գերմանիա գրաւեց Պելճիքան»: Դիշդ այդ պահուն մայրը միջամտեց եւ ըսաւ. «Հաճիս ճշմարտութիւնը յայտնէ: Պատերազմը սկսաւ մարդու մը սպանութեան պատճառով»: Ամուսինը բարկացաւ եւ պոռաց. «Ո՞վ կը պատասխանէ տղուն հարցումին. դո՞ւն թէ ես»: Կինն ալ բարկացաւ եւ դուռը ուժգին զարնելով դուրս ելաւ: Տղան ըսաւ. «Հայր, հիմա զիտեմ, թէ պատերազմները ինչպէ՞ս կը սկսին»:

Արդեօք դուն բարկութեամբ կը հակադրես, թէ մշակած ես խաղաղութեամբ ապրելու սովորութիւնը: Յիսուս աղօթեց իր թշնամիներուն համար: Դուն ալ կ'աղօթե՞ս: Փորձենք խաղաղութեամբ ապրիլ բոլորին հետ:

ՀՈԳԵԻՈՐ ԽՈՐՀՐԴԱՏՈՒ

ԵԹԵՒ ՄԵՐ ՉՈՒՆԻՄ ՈՉԻՆՉՈՎ ԿՕԳՏՈՒԻՄ

«Եթէ սեր չունիմ՝ ոչինչով կ'օգտուվիմ» (Ա.Կր. 13.3): Ինչպէս փեթակը առանց մեղրի ոչինչ կ'արժէ, այնպէս ալ մեր կողմէ առանց սիրոյ կատարուած որեւէ գործ՝ արժէք չունի: Ինչպէս բոյրն է, որ արժէք կու տայ վարդին, այնպէս ալ սերն է, որ կ'արժեւորէ գործը: Սէրը անոյշ բոյրն է գործի մը: Արարք մը որուն չ'ընկերանար սէրը, կը նմանի ամպի որոտումին որուն չ'ընկերանար անձրեւը: Մարդը կրնայ տալ իր թշնամիին առանց գայն սիրելու, բայց չի կրնար սիրել գայն՝ առանց տալու անոր: Սէրը կու տայ, կը բաշխէ, կը գոհէ, եւ ի հարկին, կը տրուի, կը բաշխուի, կը գոհուի, ինչպէս էր պարագան Տէր Յիսուսի: Սէրէ պարպուած գործի մը մէջ մեր փառքն է որ կը հանգչի, իսկ սիրով կատարուած գործին մէջ՝ Աստուծոյ փառքն է որ կ'արտացոլայ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆԶԸ
Երբ Աւետարանը կը կարդաս, հաճոյք ու հրճուանք մի փնտռեր, ոչ ալ փայլուն միտքեր, այլ աշխատէ տեսնել անմեղունակօրէն սուրբ ճշմարտութիւնը: Մի՛ բաւարարուիր Աւետարանի անպտուղ ընթերցանութեամբ, այլ՝ ջանա՛ կատարել անոր պատուիրանները: Աւետարանը կարգայ գործերով: Անիկա կեանքի գիրքն է, եւ պէտք է կեանքով կարգալ գայն (Իգնատիոս Բրեանչանինով):
Ինչպէս, որ աստղերու փայլիլոյ բոյքն է, որ կը լուսաւորէ երկինքը, այդպէս ալ, ճրագի նման մեր ներսիդին դրուած աստուածային խօսքերու ճշմարտութիւնն է, որ կը լուսաւորէ մարդուն հոգին: (Նեղոս Սիրնայեցի):